

Akademikerne
Fridtjof Nansens plass 6
0160 Oslo

Vår referanse
18/00570-5

Dato
19. desember 2018

Den norske tannlegeforenings innspill til Akademikernes inkluderingspolitikk

NTF deler arbeidsgruppens forståelse av hva som bør være Akademikernes primære målgruppe i arbeidet med utenforskap. Arbeidsgruppen poengterer at «mange av Akademikernes medlemmer jobber i yrker med direkte kontakt med målgruppen eller personer som står i fare for å havne i målgruppen». Dette gjelder også for tannleger.

Tannleger både i privat og offentlig sektor har direkte kontakt med sine pasienter og kan bidra til å fange opp potensielle NEETs og til å forhindre at pasienten havner i denne gruppen. Pasientens orale helse påvirker både den fysiske og den psykiske helsen, og omvendt, og god oral helse betyr mye både for selvbildet og selvtilliten og for muligheten til å delta i sosiale sammenhenger og i samfunnet for øvrig. Tannlegen kan derfor også utgjøre en forskjell ved å utføre behandling, samt ved å gjøre pasienten klar over de regelverk og rettigheter vedkommende har som pasient. Akademikerne som gruppe kan også påvirke regelverk og rettigheter disse menneskene har. Det er for eksempel en politisk oppgave å gjøre endringer i trygdeordningene til tannhelsebehandling ved å opprette en ordning for økonomisk svakerestilte.

Enkelte i den definerte gruppen kan også ha problemer med rus og/eller psykiatri. Slik det er i dag, har denne pasientgruppen rettigheter til gratis tannbehandling i den offentlige tannhelsetjenesten, når de har vært i behandling i tre måneder eller mer. Men de mister disse rettighetene når behandlingen er over. Dette er veldig uheldig for denne pasientgruppen og det bør ses på løsninger for at denne gruppen skal få forlenget sine rettigheter også etter behandlingsslutt. Det er først etter behandling at mange av i denne gruppen er i stand til å motta behandling.

Tannlegen kan dessuten spille en rolle ved å informere pasienten om og samhandle med og eventuelt henvise til, andre deler av helsetjenesten. En viktig forutsetning for det er mulighetene for digital kommunikasjon og samarbeid med den øvrige helsetjenesten. Per dags dato er dette ikke på

plass, og det gjør dialog vanskelig. Det er en politisk oppgave både å bevilge ressurser og å igangsette gode prosesser for å legge bedre til rette for digital kommunikasjon. Kompetansehevende tiltak i utdanningen vil også være vesentlig for å gjøre tannlegen bedre rustet til å møte denne pasientgruppen.

For øvrig stiller NTF seg bak forslagene i arbeidsgruppens notat.

Med vennlig hilsen

Den norske tannlegeforening

Camilla Hansen Steinum
President

Øyvind Berdal